

GUVERNUL REPUBLICII MOLDOVA

HOTĂRÎRE nr. _____

din _____ 2016

Chișinău

pentru aprobarea Regulamentului cu privire la procedura de executare a hotărîrilor și deciziilor Curții Europene a Drepturilor Omului

În vederea executării articolelor 17 și 30 din Legea nr. 151 din 30 iulie 2015 cu privire la Agentul guvernamental (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2015, nr. 224-233, art. 455),

Se aprobă Regulamentul cu privire la procedura de executare a hotărîrilor și deciziilor Curții Europene a Drepturilor Omului, conform anexei.

PRIM-MINISTRU

Contrasemnează:

Ministrul Justiției

REGULAMENTUL
cu privire la procedura de executare a hotărîrilor și deciziilor
Curții Europene a Drepturilor Omului

I. DISPOZIȚII GENERALE

1. Presentul Regulament stabilește mecanismul executării hotărîrilor și deciziilor Curții Europene a Drepturilor Omului.

2. Scopul Regulamentului este stabilirea unei proceduri uniforme pentru executarea și implementarea a hotărîrilor și deciziilor Curții Europene a Drepturilor Omului (în continuare Curte) și definirea clară a competențelor entităților implicate în procesul de executare a hotărîrilor și deciziilor Curții.

II. AUTORITĂȚILE RESPONSABILE DE EXECUTAREA HOTĂRÎRII SAU DECIZIEI CURȚII

3. Guvernul, în comun cu toate autoritățile publice centrale și/sau locale competente întreprinde, sub controlul Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei (Comitet de Miniștri), măsurile individuale și/sau generale care sunt adoptate în scopul executării hotărîrilor și deciziilor Curții și lichidării pe cât este posibil a consecințelor încălcărilor stabilite de Curte.

4. Monitorizarea și supravegherea executării hotărîrilor și deciziilor Curții se efectuează de către Agentul Guvernamental, cu suportul subdiviziunii specializate din cadrul aparatului central al Ministerului Justiției.

5. Măsurile cu caracter individual privind achitarea sumelor stabilite cu titlu de satisfacție echitabilă prin hotărîrea/decizia Curții sau prevăzute de acordul de soluționare amiabilă a cauzei aflate pe rolul Curții ori de declarația unilaterală acceptată prin decizia Curții, se execută de către Ministerul Finanțelor, indiferent de faptul dacă legea bugetului de stat pentru anul în curs prevede sau nu mijloace în acest scop.

III. INIȚIEREA PROCEDURII ȘI ETAPELE EXECUTĂRII

6. Procedura de executare este inițiată de Agentul Guvernamental după rămînerea definitivă a hotărîrii sau deciziei Curții.

7. În termen de trei luni de la data rămînerii definitive a hotărîrilor sau deciziilor Curții, Agentul Guvernamental informează Guvernul, Ministerul Justiției, Ministerul Afacerilor Externe și Integrării Europene și alte autorități relevante despre încălcările constatate de Curte, problemele ce vizează executarea acestora și măsurile cu caracter general ce urmează a fi executate.

8. Pentru executarea măsurilor cu caracter individual Agentul Guvernamental informează autoritățile relevante în termen de o lună de la data rămînerii definitive a hotărîrii sau deciziei Curții. Autoritățile informate sînt responsabile de executarea hotărîrii sau deciziei Curții.

9. Etapele executării hotărîrii sau deciziei Curții sunt următoarele:

1) traducerea hotărîrilor sau deciziilor Curții în cauzele îndreptate împotriva Republicii Moldova, și includerea acestora în Registrul de stat al hotărîrilor și deciziilor Curții și plasarea pe portalul Agentului Guvernamental;

2) diseminarea hotărîrilor sau deciziilor Curții;

3) solicitarea rechizitelor bancare ale reclamantului, precum și acordul acestuia în vederea transferării sumelor stabilite de Curte;

4) remiterea spre executare către Ministerul Finanțelor a hotărârilor sau deciziilor Curții, inclusiv traduse în limba de stat;

5) transferul sumelor stabilite cu titlu de satisfacție echitabilă la contul beneficiarului și informarea Departamentului de executare al Curții și beneficiarului plății despre acest fapt;

6) solicitarea informației de la autoritățile competente privind măsurile cu caracter individual și general întreprinse și/sau preconizate ca urmare a pronunțării hotărârii sau deciziei Curții;

7) elaborarea planului de acțiuni sau raportului de acțiuni în vederea executării hotărârii sau deciziei Curții, coordonarea acestora cu autoritățile și prezentarea Comitetului de Miniștri.

IV. EXECUTAREA MĂSURILOR CU CARACTER INDIVIDUAL

Secțiunea 1. Particularitățile achitării sumelor bănești cu titlu de satisfacție echitabilă

10. Agentul Governamental, informează reclamantul despre intrarea în vigoare a hotărârii/deciziei Curții și solicită prezentarea pachetului de acte necesare transferului sumelor bănești stabilite de Curte cu titlu de satisfacție echitabilă (în continuare sumele bănești), care va conține:

- 1) cererea reclamantului privind executarea hotărârii sau deciziei Curții Europene,
- 2) acordul privind transferul sumelor bănești semnat de reclamant sau reprezentantul acestuia,
- 3) copia actului de identitate,
- 4) procura autentificată notarial (în cazul în care reclamantul acționează prin intermediul unui reprezentant).

11. În cazul în care reclamantul este persoană fizică, sumele bănești nu pot fi achitate altei persoane, decât cele desemnate în mod expres de către Curte, cu excepția cazului când reclamantul împuternicește altă persoană (reprezentant) cu acest drept, în baza unei procuri autentificate notarial.

12. În cazul în care Curtea desemnează două sau mai multe persoane în calitate de beneficiari și stabilește o sumă bănească comună pentru toți, aceasta se distribuie în mod egal dacă prin acordul beneficiarilor nu a fost convenit altfel.

13. Suma bănească se transferă pe un cont special deschis în acest scop de Ministerul Finanțelor pe numele beneficiarului la o bancă comercială, fără achitarea comisionului băncii.

14. Reclamantul este în drept să solicite transferul sumei bănești la un alt cont deschis într-o altă bancă, la alegerea sa. În acest caz cheltuielile de achitare a comisionului sînt suportate de reclamant.

15. În cazul în care este solicitat transferul sumei satisfacției echitabilă la un alt cont deschis într-o altă bancă, la alegerea reclamantului, acesta prezintă Agentului Governamental rechizitele bancare în două exemplare cu ștampila băncii respective.

16. Dacă, este împuternicită o persoană terță cu dreptul de a dispune de sumele bănești, reclamantul anexează la procura autentificată notarial și copia actului de identitate a persoanei împuternicite.

17. Informația ce vizează rechizitele bancare conține cel puțin următoarele date:

- 1) numele, prenumele beneficiarului;
- 2) codul fiscal al beneficiarului;
- 3) denumirea băncii; numărul filialei; codul băncii; contul bancar; contul de tranzit.

18. Pentru efectuarea transferului sumei bănești, pachetul de acte menționat și copia hotărârii sau deciziei Curții tradusă în limba de stat se transmit Ministerului Finanțelor.

19. Plata se efectuează în termenul prevăzut de hotărîrea sau decizia Curții, de acordul de soluționare amiabilă, ori de declarația unilaterală. Dacă un astfel de termen nu este prevăzut, plata se efectuează în termen de 3 luni din ziua în care hotărîrea sau decizia Curții a intrat în vigoare.

20. Ținându-se cont de aspectele specifice ale hotărârii, plata sumei bănești poate fi efectuată altei persoane decât cea desemnată de Curte.

Dacă beneficiarul desemnat de către Curte este minor plata se efectuează reprezentantului legal al minorului (părinte sau tutore). În cazul unui conflict de interese cu reprezentantul legal, plata se efectuează unui terț special, desemnat de către autoritatea tutelară. În cazul în care Curtea dispune achitarea sumei personal minorului, aceasta poate fi ridicată de către reprezentantul legal, care va gestiona suma în favoarea nemijlocită a minorului, sub supravegherea corespunzătoare a autorităților responsabile de executarea hotărârii sau deciziei Curții în cauza respectivă.

Dacă beneficiarul desemnat de către Curte este o persoană fără capacitate de exercițiu sau are capacitate de exercițiu limitată suma stabilită se achită reprezentantului legal al beneficiarului, sau instituțiilor similare care au drept scop protejarea beneficiarului și/sau a proprietății sale, și care urmează ulterior să asigure plata către beneficiarul desemnat de Curte.

În cazul decesului beneficiarului, suma bănească se achită succesorilor săi, în ordinea stabilită de legislația civilă.

Dacă beneficiarul desemnat de Curte se află în detenție suma bănească se transferă la contul de peculiu al deținutului, fie se plasează pe un cont bancar pentru a fi ridicată de reprezentantul său, în baza procurii autentificate notarial.

Dacă beneficiarul desemnat de către Curte nu poate fi găsit sau contactat, sumele se plasează într-un cont bancar special deschis pe numele beneficiarului, fie se pun temporar la dispoziția unei autorități sau unei persoane autorizate pentru a efectua plata în cazul în care beneficiarul o cere.

În cazul în care, beneficiarul refuză să intre în posesia sumelor bănești stabilite, refuzul se face în scris și se consideră că acesta a renunțat la dreptul său. În caz contrar se aplică aceleași prevederi ca și cazul când persoana nu poate fi găsită.

21. Dacă reclamantul este persoană juridică, prezentarea pachetului de acte necesare transferului sumelor bănești, trebuie să conțină și rechizitele bancare cu indicarea denumirii Băncii comerciale; codul fiscal, denumirea băncii; numărul filialei; codul băncii; contul bancar; contul de tranzit.

22. Dacă persoana juridică este insolubilă, plata sumelor bănești se efectuează administratorului persoanei juridice, numit de instanță. În situația când nu există conflicte între administratorul sau lichidatorul autorizat și persoana juridică reclamantă, plata sumei bănești se efectuează către aceasta din urmă.

23. În cazul în care, beneficiarul în calitate de persoană juridică s-a reorganizat sau a fost lichidată plata se efectuează succesorului persoanei juridice solicitante în ordinea prevăzută de legislația civilă.

Secțiunea a 2-a. Locul efectuării plății sumelor de bani

24. Plata sumelor stabilite cu titlu de satisfacție echitabilă se face pe teritoriul Republicii Moldova.

25. În cazul în care Curtea stabilește suma bănească unei persoane care nu are reședința în Republica Moldova și nu specifică în mod expres locul de plată, acesta poate fi achitată în statul de reședință al beneficiarului în conformitate cu cererea, în cazul în care aceasta este rezonabilă.

Secțiunea a 3-a. Moneda în care se efectuează plata sumelor bănești

26. Moneda de referință, în raport cu care Curtea stabilește mărimea sumei care urmează a fi achitată reclamantului este EURO.

27. Suma stabilită de Curte se convertește în lei moldovenești, conform ratei de schimb la data efectuării efective a transferului.

28. În cazul în care plata nu se efectuează în Republica Moldova ci într-un alt stat unde își are reședința solicitantul, în scopul evitării unor eventuale divergențe ce vizează cursul valutar, este necesară încheierea unui acord între părți (autoritatea responsabilă de efectuarea plății și beneficiarul plății).

29. În cazul în care beneficiarul sumei bănești solicită convertirea într-o altă monedă decât cea indicată de Curte, acesta va suporta personal cheltuielile de convertire a valutei.

30. Moneda indicată de către Curte se utilizează și pentru plata dobânzilor de întârziere.

31. În urma efectuării transferului sumelor bănești de către Ministerul Finanțelor la contul beneficiarului, acesta informează Agentul Guvernamental, care la rândul său informează despre acest fapt Departamentul pentru executarea hotărârilor Curții prin intermediul Ministerului Afacerilor Externe și Integrării Europene. În acest scop se completează un formular special, care conține informația privind denumirea cauzei, numărul cererii, suma bănească stabilită în euro și în valuta națională, data efectuării transferului, cursul valutar valabil la data transferului și alte comentarii, după caz. La formular se anexează și dovada transferului.

Secțiunea a 4-a. Măsuri adiționale cu caracter individual

32. Pe lângă plata sumelor bănești stabilite, pot fi prevăzute și alte măsuri cu caracter individual, care au drept scop restabilirea reclamantului în drepturile care au fost încălcate:

1) restabilirea situației anterioare încălcării drepturilor reclamantului prevăzute de legislație (*restitutio in integrum*);

2) Redeschiderea procedurilor la nivel național, în special în cazurile când:

a) reclamantul continuă să suporte consecințele negative ca urmare a deciziilor instanțelor naționale, care nu au fost adecvat remediate prin stabilirea sumei bănești nu pot fi remediate decât prin reexaminarea cauzei la nivel național;

b) Curtea Europeană a constatat că decizia națională contestată este în esență contrară Convenției;

c) încălcarea constatată a fost cauzată de erorile procedurale de o asemenea gravitate, încât apare un dubiu serios în privința veridicității rezultatului procedurilor naționale contestate.

33. Măsurile adiționale cu caracter individual se execută în termenul fixat în hotărârea sau decizia Curții.

V. EXECUTAREA MĂSURILOR CU CARACTER GENERAL

34. Executarea măsurilor cu caracter general au drept scop preîntâmpinarea viitoarelor încălcări ale Convenției, și în special înlăturarea încălcărilor sistemice identificate de Curte.

35. Agentul Guvernamental asigură traducerea în limba de stat a hotărârilor și deciziilor Curții. În acest scop Agentul poate antrena traducători autorizați pe bază de contract.

36. Hotărârile și deciziile Curții traduse în limba de stat se publică în Registrul de stat al hotărârilor și deciziilor Curții, și pot fi publicate integral sau în formă de rezumate substanțiale sau extrase pe pagini web oficiale, buletine informative, reviste de drept și alte surse relevante.

37. Hotărârea tradusă în limba de stat se transmite tuturor autorităților responsabile de executarea hotărârii sau deciziei Curții pentru informare și întreprinderea următoarelor măsuri:

1) adoptarea sau modificarea actelor normative, precum și a documentelor de politici;

2) desfășurarea trainingurilor de instruire în domeniul Convenției și a jurisprudenței Curții a procurorilor, judecătorilor, avocaților, precum și a altor persoane, a căror activitate profesională este nemijlocit legată de executarea legii și aplicarea măsurilor privative de libertate.

3) alte măsuri, determinate de supravegherea procesului de executare a hotărârilor de către Comitetul de Miniștri.

VI. ELABORAREA ȘI PREZENTAREA PLANURILOR ȘI RAPOARTELOR DE ACȚIUNI CĂTRE COMITETUL DE MINIȘTRI

Secțiunea 1. Noțiuni generale

38. Planurile și rapoartele de acțiuni constituie elemente-cheie în supravegherea executării, care contribuie la creșterea transparenței, previzibilității și dinamismul procesului de executare.

Planul de acțiuni este un document elaborat de Agentul Governamental cu suportul subdiviziunii specializate din cadrul aparatului central al Ministerului Justiției, în comun cu autoritățile responsabile care stabilește măsurile pe care autoritățile statului le-a întreprins și/sau care urmează să le întreprindă pentru a executa o hotărîre sau decizie a Curții.

39. Planul de acțiuni este un document evolutiv, care se actualizează în mod sistematic pe tot parcursul procesului de executare, cu informații noi cu privire la evoluțiile care au avut loc în adoptarea măsurilor planificate inițial. Planul poate fi modificat, de asemenea, revizuit în cazul în care autoritățile responsabile consideră că măsurile planificate inițial trebuie să fie revizuite în funcție de noile evoluții.

40. *Raportul de acțiuni* reprezintă un document elaborat de Agentul Governamental cu suportul subdiviziunii specializate din cadrul aparatului central al Ministerului Justiției, în comun cu autoritățile responsabile în vor fi reflectate toate măsurile întreprinse pentru executarea hotărîrii Curții și/sau oferă o explicație motivată pentru care sunt necesare unele măsuri primordiale și/sau suplimentare.

41. Raportul de acțiuni se întocmește în baza planului de acțiuni. În cazul în care nu este necesară întreprinderea anumitor măsuri sau acțiuni, sau acestea au fost deja întreprinse, nu se mai întocmește un plan de acțiuni, dar se prezintă un raport de acțiuni.

42. Un plan sau un raport de acțiuni este necesar în:

- 1) în cazuri de referință ("precedente");
- 2) în grupuri de cazuri;
- 3) în cazuri repetitive ("clon") ale căror cazuri precedente au fost închise;
- 4) în cazul soluționării amiabile ce conține măsuri specifice (altele decît plata unei sume de bani).

43. Planul sau raportul de acțiuni trebuie să fie succint și să se refere exclusiv la executarea hotărîrii sau deciziei definitive în cauză.

44. Pentru a facilita alegerea informației ce urmează a fi inclusă în planul sau raportul de acțiuni, măsurile urmează a fi clasificate în funcție de relevanța acestora pentru procesul de executare a hotărîrii sau deciziei Curții:

1) măsuri imperative pentru executarea hotărîrii sau deciziei Curții, care se includ în mod prioritar și se explică, în planul sau în raportul de acțiuni.

2) măsurile suplimentare, care completează prima categorie și depășesc acțiunile strict necesare pentru a executa hotărîrea sau decizia Curții, dar care sunt utile pentru evoluarea continuă a procedurii de executare.

45. Măsurile întreprinse și/sau planificate vor fi expuse într-un limbaj clar, accesibil și coerent.

Secțiunea a-2-a. Structura planului și raportului de acțiuni

46. Planul sau raportul de acțiuni cuprinde următoarele secțiuni:

- 1) descrierea cauzei sau grupului de cauze în cauză;
- 2) măsuri individuale;
- 3) măsuri generale;
- 4) concluziile autorităților;
- 5) anexe (după caz).

47. Descrierea cauzei stabilește cadrul executării și sursa încălcării (sau fiecare încălcare, dacă există mai multe), care permite o evaluare a relevanței măsurilor propuse pentru remedierea încălcării constatate de Curte

48. Descrierea cauzei reflectă primordial originea încălcării constatate de către Curte și include o scurtă descriere a obiectului cauzei/grupului de cauze, un rezumat al faptelor relevante cu indicarea datelor și o scurtă descriere a încălcării constatate de Curte.

49. Faptele relevante sunt cele care au condus la constatările Curții. Chiar dacă acestea sînt descrise detaliat în compartimentul privind măsurile generale, rezumatul trebuie să conțină aceeași informație, cu precizarea obligatorie a datei încălcării.

50. Autoritățile responsabile identifică cadrul legal și/sau practica instanțelor naționale aplicabilă la momentul producerii încălcării și indică dacă au existat anumite modificări sau schimbări între timp.

51. La descrierea măsurilor individuale în planul sau raportul de acțiuni se indică următoarele: asigurarea transferului la contul beneficiarului a sumei bănești stabilite de Curte și întreprinderea altor măsuri cu caracter individual, în particular consecințele încălcării suferite de reclamant, pagubele acoperite de suma bănească acordată, măsurile întreprinse și/sau preconizate pentru a remedia orice consecințe ale încălcării constatate de Curte, care nu sunt acoperite de suma respectivă.

52. În cazul în care nu se impune întreprinderea măsurilor cu caracter individual, în planul de acțiuni se indică motivul din care consecințele încălcării persista sau nu pot fi reparate sau pot fi redresate doar parțial.

53. Dacă măsurile individuale necesare depind de adoptarea în prealabil a măsurilor generale, în planul de acțiuni se menționează acest fapt.

54. În grupurile mari de cauze, planul sau raportul de acțiuni include informațiile privind măsurile individuale pentru toate cauzele care fac parte din grupul respectiv. Dacă există un număr mare de cauze, informația se prezintă într-o anexă a planului sau raportului de acțiuni.

55. Atunci cînd un nou caz se adaugă la un grup, informațiile cu privire la măsurile individuale necesare pot fi stabilite inițial într-o comunicare separată, ulterior fiind adăugate în planul sau raportul de acțiuni, atunci cînd acesta este actualizat.

56. În cazul unei încălcări continue, precum procedurile judiciare în curs, se precizează măsurile pe care autoritățile intenționează să le întreprindă în acest sens cu stabilirea unui termen aproximativ pentru punerea lor în aplicare. Același lucru se aplică măsurilor individuale destinate pentru a radia consecințele unei încălcări.

57. Secțiunea care descrie măsurile generale include informații privind publicarea și diseminarea hotărîrii/deciziei, concluzia autorităților privind sursa încălcării constatate de Curte, evaluarea gradului de încălcare și a necesității întreprinderii măsurilor generale, orice măsuri deja întreprinse, măsuri preconizate, inclusiv, dacă este cazul, măsuri provizorii, cu stabilirea unui calendar indicativ pentru adoptarea lor, opinia autorităților vizavi de impactul măsurilor întreprinse și/sau preconizate.

58. Ca și în cazul măsurilor individuale, autoritățile prezintă concluzia lor privind statutul de executare a hotărîrii sau deciziei, precizînd dacă măsurile deja luate sunt suficiente pentru executarea hotărîrii/deciziei sau este necesară întreprinderea unor măsuri suplimentare, sau dacă unele măsuri suplimentare necesită a fi evaluate.

59. Planul sau raportul de acțiuni include evaluarea autorităților cu privire la originea încălcării constatate de către Curte, inclusiv, după caz, o trimitere la constatările Curții care să permită identificarea surselor de încălcare, sau orice alte informații care confirmă această evaluare, cum ar fi detalii din legislația și practica internă în aspectele abordate în hotărîrea sau decizia Curții.

60. Planul de acțiuni reflectă evaluarea autorităților cu privire la gradul de încălcare și necesitatea întreprinderii măsurilor generale sau a unor măsuri generale suplimentare celor deja prevăzute într-o versiune anterioară a planului de acțiuni al Agentului guvernamental.

61. Măsurile necesare de realizat se evaluează în raport cu situația actuală.

62. Planul evidențiază modul în care modificările vor remedia încălcările menționate în hotărîrea sau decizia Curții și dezvăluie modul în care aceste măsuri vor preveni încălcări similare în viitor.

63. În cazul în care măsurile individuale sau generale necesare pentru a remedia una sau mai multe încălcări sunt luate în considerare în contextul altor cauze sau grupuri de cauze, este suficientă o simplă trimitere în text la acestea.

64. În situații care impun întreprinderea mai multor măsuri, planul sau raportul de acțiuni ar putea include alături de informații care să permită evaluarea impactului măsurilor adoptate, și un calendar indicativ pentru alte etape ale procesului de executare a hotărârilor sau deciziilor Curții.

65. Calendarul orientativ poate fi revizuit și ajustat în funcție de evoluția procesului de executare a hotărârilor sau deciziilor Curții și poate fi modificat în dependență de dificultățile întâmpinate în procesul de executarea hotărârilor sau deciziilor Curții.

66. În planul de acțiuni, concluzia autorităților se referă la următoarea etapă a procesului de executare a hotărârilor sau deciziilor Curții, indicându-se și termenul aproximativ în care va fi prezentată Comitetului de Miniștri varianta actualizată a planului de acțiuni.

67. Raportul de acțiuni conține concluzia autorităților responsabile cu privire la măsurile individuale și generale adoptate în scopul executării hotărârilor sau deciziilor Curții cu solicitarea scoaterii de sub supraveghere a cazului dat de către Comitetului de Miniștri.

68. Dacă o cauză repetitivă ("clon") este încă sub supravegherea Comitetului de Miniștri în contextul altei cauze sau grup de cauze, în raportul de acțiuni se indică acest fapt, precizând angajamentul autorităților de a soluționa problema.

69. Pentru a detalia și argumenta declarațiile sau măsurile întreprinse planul sau raportul, de acțiuni poate fi însoțit de anexe. În astfel de situații, în planul sau raportul de acțiuni se include un rezumat al informațiilor conținute în anexe.

Secțiunea a-3-a. Prezentarea și actualizarea planurilor și a rapoartelor de acțiuni

70. Planul sau raportul de acțiuni se prezintă Comitetului de Miniștri în termen de 6 luni de la data când hotărârea/decizia Curții a devenit definitivă.

71. O prezentare a planului sau raportului de acțiuni înainte de termenul indicat poate fi necesară în situații de urgență sau dacă printr-o hotărâre pilot s-a stabilit un termen limită pentru adoptarea anumitor măsuri prevăzute de către Curte. În acest caz, planul de acțiuni se prezintă în timp util, Comitetului de Miniștri fiind în măsură să asigure respectarea termenului stabilit de Curte.

Hotărârea sau decizia pilot determină baza jurisprudenței cu privire la toate problemele invocate în cazuri similare și, prin urmare, servește ca un ghid pentru hotărârile sau deciziile ulterioare. Planul de acțiuni pentru această categorie de hotărâri sau decizii se întocmește în conformitate cu prevederile prezentului Regulament.

72. Pentru cazurile care implică măsuri individuale urgente, autoritățile prezintă informații cu privire la măsurile individuale de îndată ce hotărârea devine definitivă, dacă este necesar, într-o comunicare separată. Aceste informații se includ ulterior în planul de acțiune complet sau raportul de acțiuni care urmează să fie prezentat în termen de 6 luni de la data când hotărârea a devenit definitivă.

73. Planul sau raportul de acțiuni se actualizează de fiecare dată când există evoluții semnificative în adoptarea măsurilor planificate sau deși neplanificate dar necesare. Acest lucru implică prezentarea măsurilor puse în aplicare de la prezentarea versiunii anterioare a planului de acțiune, împreună cu o evaluare a impactului acestora.

74. În procesul actualizării planului sau raportului de acțiuni se asigură transparența dificultăților întâmpinate la punerea în aplicare a planului de acțiuni și se indică soluțiile preconizate pentru depășirea acestor dificultăți.

75. Structura planului de acțiuni actualizat este similară planului inițial. Toate informațiile actualizate se sistematizează într-un singur document, fără a se referi la comunicările anterioare. Dacă, în cazuri excepționale, se preferă completarea planului de acțiuni cu o comunicare separată, este important să se asigure că această comunicare este urmată cât mai curând posibil de prezentarea unei plan sau raport de acțiuni consolidat, după caz.

76. După ce colectarea informațiilor de la autoritățile responsabile, Agentul Governamental, cu suportul Direcției specializate elaborează proiectul planului sau raportului de acțiuni. În funcție de complexitatea cauzei și de tipul de măsuri generale care trebuie executate, poate fi creată o comisie sau un grup de lucru în acest scop.

77. Planul sau raportul de acțiuni se întocmește în limba de stat, și se transmite spre coordonare autorităților responsabile de în executarea hotărîrii/deciziei Curții, care, în termen de 10 zile prezintă după caz, propunerile, obiecțiile și comentariile sale.

78. După definitivarea planului sau raportului de acțiuni în baza opiniilor autorităților responsabile, acesta se transmite Secretariatului Departamentului de Executare al Comitetului de Miniștri în termenul stabilit, care, în dependență de gradul realizării măsurilor, poate decide adoptarea unei rezoluții finale care să înceteze examinarea cauzei.